

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

VÉGLEGES
A6-0041/2006

24.2.2006

JELENTÉS

a demográfiai kihívásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról
(2005/2147(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Philip Bushill-Matthews

A vélemény előadója (*): Edite Estrela, Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

(*): A bizottságok közötti megerősített együttműködés - az Eljárási Szabályzat 47. cikkének értelmében

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL*	16
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	23
ELJÁRÁS	27

(*) A bizottságok közötti megerősített együttműködés - az Eljárási Szabályzat 47. cikkének értelmében

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a demográfiai kihívásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról (2005/2147(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai uniós demográfiai helyzetről szóló bizottsági jelentésről szóló állásfoglalására¹ (1995),
  - tekintettel a Bizottság 1997-es demográfiai jelentéséről szóló állásfoglalására²,
  - tekintettel a Bizottság „Úton minden korosztály Európája felé - a jólét és a nemzedékek közötti szolidaritás előmozdítása”³, című közleményéről szóló állásfoglalására,
  - tekintettel a Bizottság „Európa válasza a világ népességének előrepedésére - A gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása egy előrepedő világban - Az Európai Bizottság hozzájárulása az előrepedésről szóló második világtalálkozóhoz” című közleményére (COM(2002)0143),
  - tekintettel Európai Tanács 2005. március 22–23-i brüsszeli ülésén elfogadott Európai Ifjúsági Egyezményre,
  - tekintettel a Bizottságnak „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvére (COM(2005)0094),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0041/2006),
- A. mivel a többek között a megnövekedett várható életkornak tulajdonítható demográfiai változásokat nem csupán problémaként kell kezelni, mivel pozitív kihívást is jelent a társadalmak számára valamennyi korcsoport bevonására és arra, hogy olyan lehetőségeket kínáljanak, amelyek korábban nem léteztek,
- B. mivel a magas színvonalú munkahelyekhez társuló teljes foglalkoztatottság megvalósítására vonatkozó lisszaboni célkitűzések megvalósítása érdekében a lisszaboni stratégia kiemeli a nők fokozottabb munkaerőpiaci részvételének szükségességét,
- C. mivel a Tanács 92/85/EGK irányelve olyan intézkedéseket vezet be, melyek ösztönzik a várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását,

---

¹ HL C 115., 1997.4.14., 238.o.

² HL C 104, 1997.4.6., 222.o.

³ HL C 232., 2001.8.17., 381.o.

1. üdvözlö a „Szembenézés a demográfiai változással: új szolidaritás a nemzedékek között” című zöld könyvről szóló bizottsági közleményt;
2. üdvözlö, hogy a Bizottság „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvének (COM(2005)0094) kiadásával európai szinten kezeli az egyik legnagyobb politikai és társadalmi kihívást jelentő kérdést, egyúttal hangsúlyozza azonban, hogy a társadalom demográfiai változásához kapcsolódó számos kérdés az egyes tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik, és hogy ezen a téren nincs általános hatásköre a Közösségnek európai szintű jogszabályok létrehozására;
3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság zöld könyve nem építi be módszeresen a nem vonatkozásokat akár a mikro, akár a makro szintű elemzések során annak ellnére, hogy az létfontosságú az átfogó elképzelések és intézkedések kialakításához;
4. úgy véli, hogy a demográfiai változások és azok társadalomra gyakorolt hatása létfontosságú a tagországok és az Unió jövője szempontjából; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a demográfiai változásokat tekintse horizontális feladatnak és annak az Unió valamennyi tevékenységében történő érvényesítésével megfelelően vegye figyelembe;
5. megállapítja, hogy a demográfiai változások és az alacsony gazdasági növekedés/folyamatosan magas munkanélküliség az idők során exponenciálisan növelni fogja ezeket a kihívásokat; ezért arra a következtetésre jut, hogy a demográfiai változás kedvezőtlen következményeinek ellensúlyozása érdekében a növekedést fokozni, a magas munkanélküliséget pedig csökkenteni kell;
6. meglepődve tapasztalta, hogy a zöld könyv csak hozzávetőleges megjegyzéseket tesz a demográfiai változások egészségügyi politikai szempontjaival kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a népesség elöregedése miatt minőségi és mennyiségi szempontból is növekszik az egészségügyi és hosszú távú gondozási szolgáltatások iránti kereslet; meg van győződve róla, hogy az egész életen át tartó betegségmegelőzésbe történő beruházás fontos módszere annak, hogy emberi és pénzügyi szempontból megbirkózzunk a demográfiai változásokkal; hangsúlyozza, hogy minél hosszabb ideig örülhetnek az emberek egészséges életéveiknek, annál tovább tudnak aktívak maradni és dolgozni;
7. egyetért azzal, hogy a gazdasági növekedés csökkenő népességszaporodási mutató mellett csak a magasabb foglalkoztatási arány, az innováció és a termelékenység növelése területén hozott intézkedések, valamint a szociális védelem korszerűsítése révén tartható fenn;
8. a demográfiai körülmények egyértelmű változásainak tükrében szorgalmaz egy generációk közötti újfajta szolidaritást és az Európai Unió meglévő szociális modelljeinek továbbfejlesztését, amely fő céljának a mindenki számára biztosított társadalmi részvétel, a szociális biztonság és társadalmi szolidaritás biztosításának és a nemzedékekben rejlő lehetőségek ösztönzésének kellene lennie;
9. elismeri, hogy a különböző tagállamok ezen a területen közös kihívásokkal küzdenek, és különféle megoldások után kutatnak különböző mértékű sikerrel; úgy ítéli meg, hogy nincsenek egységes, általánosan „igaz” válaszok, különösen egy 25 vagy több tagállamból álló Unióban; kiemeli, hogy a különböző megközelítések szükségességét a demográfiai

kihívások megoldásában tovább fokozzák a tagállamok különböző régióiban és kistérségeiben tapasztalható jelentős eltérések; az ilyen különbségek merész, nem egységes megközelítéseket tesznek szükségessé;

10. sajnálja, hogy a zöld könyv nem veszi figyelembe a reprodukciós és szexuális egészség fontosságát a demográfiai változásokban, kiemeli, hogy növekszik a meddőség, különösen a férfiak vonatkozásában, főleg a leginkább iparosodott régiókban, és hogy néhány európai államban a többek között a kémiai szennyezés által okozott meddőség a pároknak akár 15%-át is érintheti;
11. sajnálatát fejezi ki, hogy a zöld könyv nem veszi figyelembe az egyszülős családok növekvő számát, amelyek 85%-át nők vezetik, és amelyeknek a legtöbb esetben nagyobb esélyük van az elszegényedésre, ezért különleges támogatásban kell részesíteni azokat;
12. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállamban egyre többen, köztük gyermekek, esnek a szegénység áldozatául, illetve hagyják magukra őket; innovatív, főleg a gyermekekre koncentrálnó projektek bevezetését javasolja, különösen a szegénységgel és gondatlansággal küzdő városi övezetekben; a szülőket is ösztönzi az ezekben a projektekben való részvételre, hogy tudatosítsák a gyermekük jóléte tekintetében fennálló felelősségüket; hangsúlyozza a gyermekeknek szánt ingyenes, nagy segélytelefon-hálózatok létrehozásának jelentőségét;
13. úgy véli, hogy érdekes lenne tanulmányozni a tartásdíjak általános szintjét és folyósításuk módját az Európai Unió tagállamaiban, csakúgy, mint a nyugdíjhoz és a társadalombiztosításhoz való jog megoszlásának gyakorlatát;
14. figyelemmel kíséri azon tagállamok tapasztalatait, ahol bevezették a „garantált minimális jövedelmet”;
15. aggodalmát fejezi ki a tagállamokon, a régiókon és a társadalmi csoportokon belül az egészségügy területén tapasztalható különbségek miatt; hangsúlyozza, hogy az egészségügy területén tapasztalható különbségek (alacsony várható élettartam, gyakori krónikus betegségek, az életkörülmények miatti betegségek) az alacsony születési rátával és a kivándorlásokkal együtt a regionális egyenlőtlenségek további növekedéséhez és olyan ördögi körhöz vezethet, amelyből nehéz kitörni; kéri a tagállamokat, hogy tegyék közzé az egészségügy területén tapasztalható különbségeket, hogy a Bizottság segítségével a legjobb gyakorlatokat rendszeresen ki lehessen cserélni egymás között, és a problémát hatékonyan lehessen kezelni;
16. felhívja a tagállamokat, hogy a demográfiai változásokat tekintsék közös kihívásnak, és az Európai Tanács tavaszi ülésén döntsenek a fokozottabb eszmecsere mellett a demográfiai változások hatásait és a bevált gyakorlatokat illetően, különösen olyan területeken, mint az aktív időskor, a családi életkörülmények, valamint a családi élet és a munkahely összeegyeztetése;
17. úgy véli, hogy a tagállamok többet tanulhatnak egymástól különösen azon skandináv országok legjobb gyakorlatainak fokozottabb megosztása révén, amely országokban a férfiak és nők magas munkaerőpiaci részvétele Európa egyik legmagasabb termékenységi arányával párosul, és ahol az ingyenes vagy megfizethető gyermekgondozási

létesítmények, szülői szabadságra vonatkozó lehetőségek és a szülési szabadságra vonatkozó szabályok tényezőként hozzájárulnak a nők magas munkaerőpiaci részvételéhez;

18. üdvözlí, hogy az Európai Unió támogatni akarja a tagállamokat abban, hogy a keretfeltételek javítására irányuló intézkedések révén csökkentsék a szülők által kívánt gyermekszám (2,3) és a tényleges gyermekszám (1,5) közötti különbséget;
19. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy készítsenek és tegyenek közzé tanulmányokat az egyes tagállamokban tapasztalható demográfiai változásokról, azok okainak és rövid távon előrelátható következményeinek figyelembevételével;
20. javasolja, hogy a nők munkaerőpiaci részvételére vonatkozó legjobb gyakorlatok összehasonlításakor más országokkal is végezzenek összehasonlítást;
21. hangsúlyozza, hogy bármely társadalom számára a fennmaradás és a fejlődés egyik feltétele a párok számára a kívánt számú gyerek vállalásához kedvezőbb feltételek megteremtése, tekintettel a csökkenő születési számból eredő gazdasági kihívásokra, és intézkedéseket kell hozni ezért az anyaság és az apaság támogatására;
22. úgy véli, hogy a sok nő vagy pár nem szívesen döntene a gyermekvállalás korlátozása vagy elhalasztása mellett, de a munka és a magánélet összeegyeztetésének kihívása miatt mégis arra kényszerülnek; úgy véli, hogy nem a csak a szülők, hanem a társadalom egészének is érdeke, hogy a kívánt időpontban lehetőségük legyen a kívánt számú gyermek vállalására, tekintettel a jelenlegi csökkenő európai születésszámra; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy támogassák a bölcsődék és napközis otthonok, illetve gondozást igénylő idősök otthonainak létrehozását és működtetését; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a gyermekek, idősök, fogyatékkal élők és más eltartott személyek gondozásához való megfelelő hozzáférés a nők és a férfiak teljes és egyenlő munkaerőpiaci részvétele érdekében;
23. határozottan kéri a tagállamokat, hogy támogassák az olyan adózási intézkedéseket, amelyek ösztönzik a születések számának emelkedését, és felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy különleges védelmet, illetve támogatást biztosítsanak a nőknek a szülés után, különösen a fiatal egyedülálló anyáknak;
24. olyan intézkedések elfogadására hívja fel a tagállamokat, amelyek elérhető áron jó körülményeket biztosító napközi otthonok kialakítását teszik lehetővé a gyermekek és egyéb eltartott személyek részére, ami hozzájárul a munkahely és a családi élet összeegyeztetéséhez;
25. felhívja a tagállamokat, tanulmányozzák a fiatalok által végzett fizetés nélküli önkéntes és nem állandó munka, mint a munkaerőpiacra való bejutás eszközének költségeit és előnyeit; rámutat az ilyen tevékenységek és az alacsony termékenység között a rosszabb lakhatás és az alacsonyabb mértékű stabilitás lehetséges összefüggésére; felhívja a magánvállalatokat, hogy vizsgálják felül politikájukat e tekintetben;
26. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők elleni munkahelyi megkülönböztetés elleni küzdelem mind a foglalkoztatás és a felelősség szintjén mivel a fizetés szintjén

alapvető fontosságú szerepet játszhat és játszik a családalapításban, annak támogatásában és egyúttal enyhíti az alacsony születési számokat Európában;

27. úgy véli, hogy számos szülő képessége a munkaerő-piaci részvételre függ a mindenki számára jövedelemtől függetlenül megfizethető, jó minőségű és megbízható gyermek- és beteggondozási, illetve az idős személyek gondozási lehetőségétől; felhívja a tagállamokat az ilyen szolgáltatások biztosítására;

28. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek többet a családok előtt álló, többek között munkahelyen kívüli akadályok azonosítása és megszüntetése érdekében például az alábbi intézkedések révén:

- i) nagyobb munkahelyi rugalmasság, a dolgozók igényeinek elismerése annak érdekében, hogy jobban hozzáigazíthassák munkaidejüket a családi és bevásárlási szükségleteikhez;
- ii) a lakáspiac korlátozott hozzáféréseinek javítása, például a jelzálogalapú finanszírozáshoz jutás könnyítésének előmozdítása révén annak érdekében, hogy többen váljanak tulajdonossá, és ennek révén korábban váljanak függetlenné;
- iii) családbarátabb adópolitikák;
- iv) a szélesebb körű és könnyebben elérhető gyermek- és eltartottgondozási létesítmények
- v) a helyi iskolák támogatása;
- vi) az iskolaidő összegeztetésének javítása a munkaidővel, egyúttal előmozdítva a munkaerő rugalmasabbá tételét és a hosszú munkaidő kultúráját;
- vii) a munkahelyi egyenlőség folyamatos előmozdítása;
- viii) megújult erővel előmozdítani az egyenlőséget otthon, a háztartási és családi kötelezettségek jobb megosztása és a sztereotípiák megszüntetése a nyilvános tájékoztatási és tudatosítási kampányok révén;

29. felkéri a tagállamokat, hogy javítsanak a családoknak szánt megfelelő szállások rendelkezésre állásán, különös tekintettel az egyszülős családokra és az idősekre (például „generációkon átívelő projektek”) a város- és területfejlesztés keretein belül;

30. felszólít a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek modernizálására és fejlesztésére, különösen a gyermek és eltartott személyek napközi gondozásának területén, elismeri egyúttal, hogy e terület a tagállamok hatáskörébe tartozik; tudomásul veszi, hogy a gyereket egyedül nevelő szülőket és a magányos idős nőket fokozottan veszélyezteti a társadalmi kirekesztés, az elszigetelődés, illetve az elszegényedés, ezért különös figyelmet kellene fordítani a népesség ezen bővülő része életszínvonalának és társadalmi részvételének javítására a reform kialakítása során;

31. szeretné látni, hogy a tagállamok csökkentik a családok gyermekgondozási támogatásával

kapcsolatos intézkedésekhez társuló bürokráciát;

32. hangsúlyozza, hogy a tagállamok által a nők foglalkoztatási rátájának növelése terén elért haladás ellenére továbbra is fennállnak vagy erősödnek a női munkához kapcsolódó egyéb megkülönböztetések; ezért kéri a tagállamokat, hogy megfelelően hajtsák végre a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozóan a tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1975. február 10-i 75/117/EGK tanácsi irányelvet¹; kiemeli, hogy a nők és a férfiak között a fizetés tekintetében megállapítható különbség, illetve az, hogy a nőket továbbra is alacsonyabban fizetett, a képzésüknek nem megfelelő állásokba veszik fel, hátrányosan érinti a nők elengedhetetlen gazdasági függetlenségét, ami közvetlenül kihat a nők gyermekvállalással kapcsolatos döntésére; javasolja a tagállamoknak, hogy ösztönözzék a nők aktivitását, és támogassák a nők hozzáférését minőségi állásokhoz, illetve az egyenlő bánásmódot a fizetések terén;
33. kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket egy, a gyermekek és más nem önálló személyek felügyeletét ellátó, jó minőségű és elérhető árú struktúra létrehozása érdekében az Európai Tanács 2002-es barcelonai ülésén megfogalmazott céloknak megfelelően, amely előírja a tagállamoknak, hogy 2010-re fogadó infrastruktúrákat kell létrehozni a 3 év és a tanköteles kor közötti gyermekek legalább 90%-a és a 3 éven aluli gyermekek legalább 33%-a számára; hangsúlyozza továbbá, hogy ezeknek az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a nők számára, hogy életritmusuknak megfelelően alakítsák ki részvételüket a munkaerőpiacon; felhívja a tagállamokat ezen felül arra, hogy hasonló célkitűzéseket javasoljanak az idősek és a fogyatékkal élők gondozói létesítményeire;
34. úgy véli, hogy a demográfiai változások új és kibővített oktatási és szociális infrastruktúrát igényelnek mind a fiatalok, mind az idősek számára, amelybe beletartoznak az élethosszig tartó tanulás, a gyermekgondozás létesítményei, a betegápoló létesítmények és az idősek létesítményei; rámutat az idősek egészségét előmozdító és őket a társadalmi életbe aktívan integráló kibővített szociális infrastruktúra szükségességére;
35. hangsúlyozza, hogy számos tagállamban jelentős kockázattal jár az állami finanszírozási kötelezettségvállalások hosszú távon instabillá válása, amely szemlélteti a reformok sürgős szükségességét; hangsúlyozza annak alapvető jelentőségét, hogy az Unió döntéshozók figyelembe vegyék az új és a hatályos szociális jogszabályok pénzügyi hatásait;
36. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az állások minőségének és a munkakörnyezetnek a javítását, hogy ezzel megkönnyítsék az életen át tartó szakmai képzések bevezetését, ami lehetővé tenné a nők és a férfiak számára, hogy egyszerre tegyenek eleget családi kötelezettségeiknek és a munkaerőpiac követelményeinek;
37. felhívja a tagállamokat, hogy a nemek közti egyenlőség és a munka és a magánélet közti egyensúly kérdését tegyék kormányzati prioritássá;
38. tudomásul veszi, hogy a felhalmozódó társadalombiztosítási költségek finanszírozása dinamikus gazdasági növekedést igényel; rámutat arra, hogy ez csak akkor következhet

---

¹ HL L 45., 1975.2.19., 19.o.

be, ha ösztönzik az innovációt; megjegyzi, hogy a költségvetési módszerek, például az adók növelése a társadalombiztosítás finanszírozása érdekében kevésbé fenntartható hosszú távon, tekintettel a csökkenő adóalapra és az eltartottak magasabb arányára, valamint az európai vállalkozások ösztönzésének sürgős szükségességére; hangsúlyozza ezért a holisztikus politikai megközelítés szükségességét a társadalombiztosítási reformok során;

39. úgy véli, hogy túl kell lépni a „jóléti állam” koncepcióján, ahol a jólét elsődleges felelőssége az államé, és tovább kell lépni a „jóléti társadalom” felé, amelyben az érintett felek felismerik, hogy ők is felelősséggel bírnak egymás iránti gondoskodás tekintetében, és hogy ezen felelősségek kölcsönösen erősítik egymást;
40. elismeri, hogy a munkahely és magánélet egyensúlyának javítása az egyén számára a kormányok örök prioritása kell hogy legyen; úgy véli, hogy ezen egyensúlyt veszélyeztetheti a munkanélküliség és az egyéni munkaterhelés növekedése; rámutat, hogy a nők és férfiak rugalmasabb munkaideje segíthet a munkahely és a családi élet sikeresebb összeegyeztetésében, amennyiben szabad választáson alapul és nem gazdasági nyomás kényszeríti ki; arra a következtetésre jut, hogy ehhez szükséges az, hogy a kormányok lehetővé tegyék az egyének számára az őszintén szabad választást ahelyett, hogy meghoznák a döntést helyettük;
41. felhívja a Bizottságot, hogy konzultáljon az ipar minkét oldalával a munkahelyi és a családi élet jobb összeegyeztetőségének kérdéséről;
42. úgy véli, hogy jobban ki kell emelni a munkahelyek családbarátabbá tételének üzleti előnyeit; javasolja, hogy a tagállamok dolgozzanak ki iránymutatásokat azon cégek számára, amelyek ilyen irányú intézkedéseket kívánnak hozni, figyelembe véve a KKV-k sajátos kihívásait;
43. felhívja a tagállamokat, hogy alkossák meg a fizetett anyasági/apasági szabadságra gyermekszületés esetén érvényes szabályokat, és hogy támogassák a férfiak és a nők között egyenlően megosztott szülői szabadsághoz való jogot; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy harcoljanak az apasági szabadsággal kapcsolatos gazdasági, társadalmi és kulturális előítéletek ellen; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a szülői szabadságról szóló 96/34/EK irányelvet¹; úgy ítéli meg, hogy az állás fenntartásának egyidejű garanciája mellett biztosított szülői szabadság lehetőségével mind az apának, mind az anyának élnie kellene; támogatja azt az ösztönzési rendszert, amely a szülői szabadság szülők közötti megosztását támogatja, csakúgy, mint a gyermekneveléssel összefüggő költségek ellentételezését; felszólítja a Bizottságot, konzultáljon az ipar mindkét oldalával a szülői szabadságot érintően 1996-ban bevezetett reformok lehetséges változtatásairól, amelynek egyik célja lehet a három hónapos minimális szabadság hat hónapra történő növelése;
44. emlékezteti a tagállamokat a Kisvállalkozások Európai Chartájának harmadik alapelve, amely szerint a kisvállalkozások felmentést kaphatnának bizonyos jogszabályi kötelezettségek alól; arra kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gondoskodjanak ezen alapelv gyakorlati érvényesüléséről;

---

¹ HL L 10., 1998.1.16., 24.o.

45. nem lehet eléggé hangsúlyozni az oktatáshoz, a szaktudás fejlesztéséhez, a technológiákhoz és az élethosszig tartó tanulás lehetőségeihez való hozzáférés, illetve a képzési kultúra elmozdításának jelentőségét, amely ösztönzi valamennyi korosztály részvételét munkaerőpiacra jutásban és visszatérésben; hangsúlyozza, hogy a valódi képesítéseket, például a műszaki és nyelvi ismereteket kiemeltebben kell kezelni az egyéni mobilitás, alkalmazkodóképesség és foglalkoztathatóság valamint az önmegvalósítás optimalizálására; hangsúlyozza a megelőző korai iskolázási szabadságra vonatkozó intézkedéseket, az alternatív eszközök keresésének szükségességét a további képzéshez jutás értékelésére; kifejezetten kiemeli az idősek képzésének szükségességét az olyan területeken, mint az informatika annak érdekében, hogy megszüntessék a folyamatos munkaerőpiaci részvétel akadályait; ösztönzi különleges oktatási módszerek kialakítását e célból idősek számára;
46. ezért kéri a tagállamokat, hogy különösen az idősebb dolgozóknak biztosítsák a szakmai képzési programokon való részvétel lehetőségét, hogy a nyugdíjkorhatár eléréséig aktív részesei lehessenek a munkahelyi életnek; ebben az összefüggésben felkéri a Bizottságot, hogy csak akkor hagyják jóvá az ESZA operatív programjait, ha azok hangsúlyozottan tartalmazzák az idősebbek képzésére irányuló specifikus elemeket;
47. támogatja a kormányok és a szociális partnerek közötti partneri megállapodások létrejöttét a nemzeti szokásokkal és a gyakorlattal összhangban az idősebb dolgozók foglalkoztatásának elősegítésére az életkor miatti hátrányos megkülönböztetés elleni intézkedések, rugalmasabb munkaidő, és az idősebb, munka nélkül maradt dolgozók munkaerőpiacra való visszatérésének elősegítése révén;
48. úgy ítéli meg, hogy figyelembe véve különösen a leginkább veszélyeztetett társadalmi csoportok (idősek, fogyatékkal élők, és, különösen a fiatal szülők) védelmének, a munkahelyi biztonság javításának, és a hozzáférhetőség növelését segítő munkaszervezési formák ösztönzésének szükségességét, alapvető fontosságú szerepet töltenek be az esélyegyenlőség aktív előmozdítása és végrehajtása terén, különös tekintettel a családpolitika és koron, nemén vagy családi állapoton alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemre; hozzáteszi, hogy a vállaltoknak társadalmi felelősséget kell vállalniuk és el kell fogadniuk az öregedő társadalomhoz kapcsolódó kihívásokat olyan kezdeményezések révén, mint például a rugalmas munkaidő és a részmunkaidő előmozdítása, például a szülők, a leendő szülők és az idős dolgozók esetében;
49. támogatja az EK-Szerződés (2001/C 80/01) 13. cikkének végrehajtását célzó keretirányelvre irányuló bizottsági kezdeményezést;
50. arra a következtetésre jut, hogy az idősebb munkavállalók megtartásának gazdasági indokait hangsúlyozni kellene, tekintettel ezen csoport képességeire; úgy véli, hogy hangsúlyozni kellene a hosszabb munkaélet ösztönzését és lehetővé tételét, és a munkaadókat rá kellene vezetni, hogy ez mindkét fél érdekében áll; úgy véli, hogy az egészséges idősek pozitív erőforrást jelentenek a társadalmi számára és nem gazdasági veszélyt; úgy véli, hogy a fokozottabban kellene hangsúlyozni az 1993-as idősek európai évének eredményeit;
51. kéri a cégeket, hogy kínáljanak fel olyan rugalmas munkaidő-rendszereket, amelyek figyelembe veszik az egyes életszakaszok jellegzetességeit, és olyan munkahelyeket

hoznak létre, alakítanak ki és terveznek, amelyek összeegyeztethetők különösen a szülők és idősebb dolgozók igényeivel;

52. azon az állásponton van, hogy a rugalmasabb munkahelyek létesítéséhez a szociális partnereknek biztosítaniuk kell egy alkalmazkodóképes munkaerőpiacot, amely biztosítja, hogy minden munkaerő-piaci szereplő számára akad munkahely-lehetőség és feladat;
53. megjegyzi, hogy tekintetbe véve az európai munkavállalók mobilitását és a munkaerőpiacok centralizációját, nemcsak a különböző társadalombiztosítási rendszerek kölcsönös megismerésének javítására van szükség, hanem arra is, hogy biztosítsuk a nemzeti rendszerek közötti zökkenőmentes átjárhatóságot olyan formában, amely alkalmazható az állami, magán és egyéb biztosítási formákra;
54. hangsúlyozza a nyugdíjba vonuló munkavállalók tudása megtartásának jelentőségét, különösen a közszférában, amelyben például Franciaországban az állami alkalmazottak 50%-a nyugdíjra jogosult lesz 10 éven belül; sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék mind a magán, mind az közszférát kezdeményező intézkedések elfogadására az értékes tapasztalatok és ismeretek elvesztésének elkerülésére, például a munkaerőpiacra bekerülő személyek számára nyújtott útmutatások, fokozatos nyugdíjba vonulás és az élethosszig tartó tanulási programok révén; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak speciális segítséget a KKV-k részére e tekintetben;
55. úgy ítéli meg, hogy különös figyelmet kell szentelni a legidősebb korcsoportnak (vagyis a 80 év felettieknek), akiknek 25%-a nem képes önállóan fenntartani magát, és felhívja a Bizottságot egy olyan javaslat előterjesztésére, amely ezen arány csökkentését célozza kollektív és egyéni intézkedésekkel, valamint az önállóságukat elvesztett egyének közellátása, egészségügyi és szociális ellátása terén felmerülő problémák kezelése útján;
56. elismeri azonban, hogy bizonyos fizikai munkát igénylő szakmákban, mint a tetőfedés, az építkezés és az állattartás az idősebb munkavállalók termelőképességének kihasználása és a fiatal munkavállalók lelkesedésének felkeltése nehezebb; arra hívja fel a tagállamokat, hogy a munkaerőhiány és a szaktudás elvesztésének elkerülése érdekében ezekben a szakmákban dolgozzanak ki jó gyakorlatokat;
57. ösztönzi a tagállamokat és magánvállalatokat, hogy ne tekintsék automatikusnak az életkor előrehaladtával arányosan magasabb bérezést, hiszen vannak olyan nyugdíjazás előtt álló munkavállalók, akik ugyan örülnek a jövedelemnek, de nem feltétlenül tartanak igényt ugyanarra a fizetési szintre vagy munkaóra számra, mint fiatal korukban; felhívja a figyelmet a rugalmasabb munkalehetőségek – mint például a részmunkaidős foglalkoztatás – fontosságára, mint az időskorúak számára kínálgató lehetséges megoldásra;
58. ösztönzi a tagállamokat, hogy számolják fel az időskorúak munkavállalási kedvét visszafogó tényezőket, különösen az adók és nyugdíjak terén, és próbáljanak lehetőséget teremteni arra, hogy a nyugdíjas munkavállalók munkaviszonyból származó jövedelmük mellett nyugdíjuk egy részét is felvehessék;
59. rámutat arra, hogy az idősebb emberek pozitív szerepet tölthetnek be a gyermekgondozásban, míg gyakran a fiatalabb generációknak kell gondozniuk a

rászorulókat; felhívja a tagállamokat és munkaadókat, hogy adják tanújelét e szerepek fokozottabb elismerésének;

60. észrevételezi, hogy bizonyos esetekben – például az életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetést tiltó jogalkotás esetében – a jogszabály ellentétes hatást válthat ki és visszatarthatja, sőt megakadályozhatja a vállalatokat abban, hogy idős korú munkavállalókat alkalmazzanak; kéri a tagállamokat, hogy alaposabban tanulmányozzák az ilyen jellegű törvények hatását és alkalmazását annak felmérése érdekében, hogy az ilyen intézkedések elérik-e a kívánt célt; sürgeti, hogy a hátrányos megkülönböztetést tiltó jogszabályok szellemét és betűjét is tartassák be;
61. rávilágít arra, hogy az EU lakosságának öregedése miatt valószínűleg nagyobb lesz a fogyatékkal élők aránya a társadalomban; rámutat e csoport tartósan magas munkanélküliségére; felhívja a kormányokat és vállalatokat, hogy mutassanak példát abban, hogyan lehet elősegíteni a fogyatékkal élők foglalkoztatását;
62. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az „aktív öregedést” szinte kizárólag a fizetett foglalkoztatás tekintetében határozza meg a lisszaboni stratégia, mivel az elképzelést szélesebb körben kellene alkalmazni a nem fizetett tevékenységek, például a polgári, politikai és más önkéntes tevékenységek bevonása érdekében; elismeri, hogy az ilyen aktív társadalmi közreműködés nem fizetett munkában megfelelő jövedelmet igényel más forrásokból; elismeri, hogy az „aktív öregedés” szorosan kötődik az emelkedő nyugdíjkorhatárhoz, és úgy véli, hogy e lépés egy lehetséges válasz a demográfiai változásokra;
63. elismeri, hogy a nyugdíjrendszer a tagállamok hatáskörébe tartozik; úgy véli azonban, hogy a nyugdíjjogosultság tekintetében a magán és a közszférában dolgozókat egyenlően kellene kezelni az egyik szférát előnyben részesítése helyett; úgy véli, hogy lépéseket kell tenni a fokozatos és rugalmas nyugdíjba vonulás előmozdítására, tekintettel az élettartam várható növekedésére és a jobb közegészségügyre; elismeri, hogy mivel az emberek tovább élnek, tovább is dolgozhatnak és felszólítja a kormányokat, hogy vizsgálják meg az ennek ösztönzésére vonatkozó pénzügyi támogatásokat;
64. úgy véli, hogy a tagállamok a nyugdíjreformok tekintetében többet tanulhatnak egymástól a legjobb gyakorlatok fokozottabb megosztása révén; a jó példák közé tartozik a magyar nyugdíjrendszer reformja, mely három pilléren alapul, ahol a privatizáció fokozottan biztosítja a fenntarthatóságot, illetve a gondozási juttatások, melyek feljogosítanak a nyugdíjra és amely állami juttatásokra jogosítja fel a család gondozásra szoruló tagját gondozó személyt;
65. hangsúlyozza a demográfiai fejlemények tükrében a stabil, pénzügyileg életképes társadalombiztosítási rendszerek alapvető jelentőségét, különösen olyan nyugdíjrendszereket, amelyek megfelelő és fenntartható nyugdíjakat mozdítanak elő, valamint olyan egészségügyi rendszereket, amelyek a szolidaritás, az igazságosság és az egyetemesség elvein alapulnak annak érdekében, hogy betegség vagy ellátás szükségessége esetén minden polgár megfelelő és színvonalas ellátásban részesülhessen; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a nyugdíjrendszer modernizálása érdekében, különös tekintettel a nyugdíjrendszerre, hogy biztosítsák a rendszerek pénzügyi és szociális életképességét, és lehetővé tegyék a népesség

előregedése hatásainak kezelését;

66. meggyőződése, hogy a nemzeti nyugdíjrendszerek átalakításakor nem csak e rendszerek pénzügyi fenntarthatóságát kell célul kitűzni, hanem azt is, hogy azok az idős emberek életének jobb pénzügyi fenntarthatóságát is biztosítsák;
67. felismeri azonban, hogy az állam által finanszírozott nyugdíjak nehezen fogják a nyugdíjasok bevételi szükségleteinek 100%-át teljesíteni; úgy véli, hogy a tagállamoknak nagyobb figyelmet és energiát kellene fordítaniuk arra, hogy megfelelő kiegészítő nyugdíjrendszereket fejlesszenek ki és ösztönözzék a magánmegtakarításokat;
68. úgy véli, hogy az államilag finanszírozott nyugdíjnak a tagállamok által meghatározott bármely szinten, jogosultság formájában elérhetőnek kellene lenniük mindenki számára egyenlő módon, nem pedig a jövedelmi viszonyok vizsgálatától függően;
69. emlékeztet arra, hogy a kisvállalkozások tulajdonosai ugyanúgy ki vannak téve a demográfiai változásoknak, mint alkalmazottaik; riasztónak tartja, hogy az elkövetkezendő 10 évben az európai kisvállalkozások tulajdonosainak egyharmada nyugdíjba vonul, ezért arra hívja fel az érdekelteket, hogy támogassák a vállalkozói szellemet, egyrészt azért, hogy átvegyék ennek a csoportnak a tapasztalatait és tudását, másrészt hogy e folyamat növekedésére gyakorolt negatív hatásait ellensúlyozni tudják;
70. úgy véli, hogy a bevándorlók fenntartható gazdasági, társadalmi és jogi integrációjára irányuló bevándorlási politika alapvető fontosságú a bevándorlók és a befogadó társadalmak jogai és kötelezettségei között egyensúlyra kell törekedni, és hogy a befogadási mechanizmusokat a harmadik országok állampolgárai számára hatékonyan és átláthatóan kell kezelni; az integrációs folyamatnak előfeltétele az egyenlő elbánás a bevándorlók és leszármazottaik mindennemű megkülönböztetésének megszüntetése, illetve a foglalkoztatási és szociálpolitika szoros összehangolása révén; az ilyen politikákat ösztönözni kell a demográfiai kihívások enyhítése érdekében; elismeri azonban, hogy a bevándorlás önmagában nem oldja meg a demográfiai változásokhoz kapcsolódó problémákat, és maga is kihívásokat eredményez;
71. megjegyzi, hogy a kelet-európai térségekben igen jelentős a fiatal nők migrációs elvándorlása, ezért a nők érdekében felelős gazdaság- és foglalkoztatáspolitikára, illetve az európai strukturális alapok célzott felhasználására van szükség a nemek közötti esélyegyenlőség általános és költségvetési érvényesítéséről szóló hatályos szabályok alapján;
72. elismeri, hogy a bevándorlás kezelése a tagállamok hatásköre; úgy véli, hogy a bevándorlók és az etnikai csoportok oktatására és szakképzésére nagyobb figyelmet kellene fordítani;
73. úgy véli, hogy az etnikai kisebbségek aránya a hosszú távú gondozásra szoruló idősök között jelentősen nőtt egyes tagállamokban; úgy véli továbbá, hogy nem lehet azt feltételezni, hogy a bevándorlók és leszármazottaik előnyben részesítik a származási helyre való visszatérést, különösen idős korban vagy amennyiben leszármazottaik az Unión belül nevelkedtek; hozzáteszi továbbá, hogy a minőségi gyermekgondozás és az időskorúak gondozása fontos minden etnikai csoport, különösen a nők számára,

különbözőképpen hat ki az egyes etnikai csoportokra és kellő figyelmet kell fordítani erre a szolgáltatások tervezése során; hangsúlyozza a diszkriminációmentes és egyenlő elbánás a szolgáltatások biztosítása során kulcsfontosságú; javasolja, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet e vonatkozásokra a legjobb gyakorlatok összehasonlítása tekintetében;

74. megjegyzi, hogy mindeztidáig nem fordítottak kellő figyelmet a bevándorlók beilleszkedésére, amit új polgártársaink az oktatás területén jelentkező sikertelenségei és folyamatos elszigetelődése is jelez részben; ezért felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a beilleszkedést előmozdító intézkedéseket, különösen a már jó ideje az Unióban élő bevándorlók tekintetében;
75. hangsúlyozza, hogy a bevándorló nők jelentős szerepet játszanak a társadalminkban, és felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el az őket megillető szerepet bevándorlási politikájukban, és biztosítsák számukra jogaikat; felhívja a figyelmet arra, hogy egyre növekvő számú hivatalos okmányokkal nem rendelkező bevándorló nő vállal munkát eltartott személyek gondozásával megbízott háztartási alkalmazottként; felhívja a figyelmet e csoport kizsákmányolásának veszélyére és felszólítja a tagállamokat, hogy foglalkozzanak ezzel a kérdéssel;
76. rámutat arra, hogy a harmincas és negyvenes éveikben lévő bevándorlóknak több mint valószínű, hogy nincs nyugdíjcélú megtakarításuk; felhívja a tagállamokat, hogy találják meg a legjobb gyakorlatot e helyzet kezelésére, hogy elkerülhető legyen a nyugdíjrendszerek további terhelése;
77. emlékezteti a tagállamokat, hogy a demográfiai változás a legkevésbé fejlett országokra is vonatkozik, amelyek szintén az idősödő népességgel együtt járó kihívásokkal, szegénységgel, a jövedelmek egyenlőtlen elosztásával, valamint a fiatalok munkanélküliség kezdődő problémájával néznek szembe; arra kívánja ösztönözni a tagállamok kormányait és az Európai Uniót, hogy vegyék figyelembe e tényezőt a segély- és együttműködési programok kialakítása során;
78. megállapítja, hogy a képzett munkaerőt az EU gazdaságának erősítése érdekében előnyben részesítő bevándorlási politika pontosan ennek ellentétét éri el azon harmadik országokban, ahonnan ezek a képzett bevándorlók érkeznek, és amelyek gazdasága ezáltal gyengül; úgy véli, hogy a tagállamoknak fel kell ismerniük felelősségüket e tekintetben;
79. sürgeti a tagállamokat, hogy javítsák az általános érdekű szolgáltatások biztosítását a vidéki területeken lehetővé téve az idősek számára, hogy továbbra is függetlenül éljenek, csökkentve az egészségügyi és társadalombiztosítási rendszerek igénybe vételét és elkerülve a korai rászorultság kultúráját;
80. megjegyzi, hogy a demográfiai változások miatt a gondozási szolgáltatásokra fokozott figyelmet kell fordítani a tagállamokban, és ezen a területen a jó gyakorlatok tapasztalatainak kibővített cseréjére szólít fel; a gondozási szolgáltatások mint közérdekű szolgáltatások megőrzésére szólít fel, és ezért arra hívja fel a Bizottságot, hogy a szociális szolgáltatásokról szóló zöld könyvbe foglalja bele e szolgáltatások védelmét;
81. hangsúlyozza az egészségügyi rendszereket terhelő, a népesség öregedése miatt megnövekedett követelmények kielégítésére való felkészüléséről szóló információk és a

legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjének fontosságát;

82. azt javasolja a tagállamoknak, hogy vezessenek be a kirekesztés veszélyét megelőző politikákat, különösképpen ami az iskolai kirekesztést, vagy a lakóhely elvesztését illeti, és emlékeztet arra, hogy nagyon fontos prioritásként kezelni az összes olyan tevékenységet, amely a családi szolidaritás megőrzését célozza, különös tekintettel a gyermekek jogainak védelmére, tiszteletben tartva azonban a szülők jogait is;
83. hangsúlyozza, hogy az ezüstgazdaság által biztosított lehetőségek elismeréseképpen fontos az idősebb generáció részére kulturális és szabadidős tevékenységeket biztosítani;
84. javasolja, hogy fordítsanak több figyelmet a különböző tagállamok által az EUROSTAT tájékoztatása során alkalmazott eltérő előfeltevések szabványosítására a legjobb gyakorlatok érvényesebb összevethetősége és átvétele végett;
85. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a demográfiai tendenciákkal, családtámogatással és egészségfejlesztéssel kapcsolatos kérdésekben használják a 7. kutatási keretprogramot;
86. a közösségi PROGRESS program keretében felhívja a Bizottságot, hogy végezzenek megfelelő tanulmányokat, elemzéseket és szakértői értékeléseket a demográfiai változásokról és azoknak a társadalomra és az érintett politikákra gyakorolt hatásáról;
87. arra a következtetésre jut, hogy az EU-nak folytatnia kell a tagállamok teljesítményeinek, tapasztalatainak és legjobb gyakorlatainak összehasonlítását és összevetését a demográfiai változások által támasztott kihívások tekintetében, és hogy a meglévő uniós intézmények megfelelnek erre a célra, tehát nem kell további uniós szervezeteket létrehozni e célból;
88. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

25.1.2006

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL*

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái
(2005/2147(INI))

A vélemény előadója (*): Edite Estrela

(*): A bizottságok közötti megerősített együttműködés - az eljárási szabályzat 47. cikkének értelmében

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a lisszaboni stratégia nagy hangsúlyt helyez a nők munkaerőpiaci részvételének növelésére a kitűzött célok elérése érdekében,
- B. mivel a legtöbb tagállamban szoros kapcsolat áll fenn a nők magas foglalkoztatási mutatói és a magas születési mutatók között, illetve a nők alacsony foglalkoztatási mutatói és az alacsony születési mutatók között,
- C. mivel a szakképzett női munkaerő elengedhetetlen a gazdasági növekedéshez az Európai Unió tagállamaiban, mivel visszaállítja az egyensúlyt az aktív és inaktív lakosság aránya között, ezáltal megoldva a nyugdíjak finanszírozásával kapcsolatos problémát, és hozzájárulva ebből következően a generációk közötti szolidaritáshoz,
- D. érdeklődéssel szerezve tudomást a több tagállamban elindított kezdeményezésekről a szülők támogatására azért, hogy jobban megvédhessék a gyermekeket a társadalom új fenyegetései ellen, különösképpen ami az Internet használatát, a kannabisz és egyéb kábítószeres serdülőkorúak általi fogyasztásának növekedését, illetve a különösen romboló hatású pornográf dokumentumok elterjedését, vagy az erőszak erősödését illeti,
- E. tekintetbe véve a nehézségeket, amelyeket az okoz, ha egy családban egy vagy több tanulási nehézségekkel (diszlexia, diszpraxia, diszkalkulia, figyelem hiánya hiperaktivitással, vagy anélkül) küzdő vagy fogyatékos gyermek van, és tekintetbe véve a tagállamokban megfigyelt különféle gyakorlatokat az ilyen gyermekek és szüleik segítésére,
- F. tekintetbe véve a Tanács 92/85/EGK irányelvét a várandós, a gyermekágyas vagy

szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről,

1. örömét fejezi ki, hogy a Bizottság a „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvének (COM(2005)0094) kiadásával kifejezte álláspontját európai szinten egy olyan kérdéssel kapcsolatban, amely politikai és társadalmi téren az egyik legnagyobb kihívást jelenti, azonban hangsúlyozza, hogy a társadalom demográfiai fejlődése által felvetett számtalan kérdés az egyes tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik, ami általánosságban véve kizárja azt, hogy ezen a téren európai szintű szabályozást célul kitűző közösségi kompetenciákat határozzanak meg;
2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság zöld könyvében rendszeresen nem kapnak szerepet a nemzeti vonatkozások sem a makro- sem a mikroökonómiai elemzések szintjén, miközben az fontos szempont kellene legyen a gondolkodásban és a nagy léptékű intézkedések meghatározása során;
3. fenntartását fejezi ki a Bizottság zöld könyvében az időseket érintő hátrányos megkülönböztetés miatt;
4. felhívja a tagállamokat, hogy küzdjenek a nemek közötti strukturális egyenlőtlenségekhez vezető előítéletek és sztereotípiák ellen, amelyek megakadályozzák egyrészt a nők teljes értékű részvételét a társadalom minden szintjén, másrészt a férfiak aktívabb szerepvállalását a családi életben;
5. sajnálja, hogy a zöld könyv nem veszi figyelembe a reprodukciós és szexuális egészség fontosságát a demográfiai változásokban;
6. felkéri a tagállamokat, hogy vizsgálják felül adórendszerüket és az egyén helyzetétől függő adókat vessenek ki, valamint javasolja a gyermekek és a családok számára kedvező társadalmi védőháló bevezetését, illetve, többek között, a gyermekgondozásból fakadó költségek visszafizetését, valamint csökkentett mértékű HÉA-kulcsok alkalmazását a gyermekeknek szánt termékekre;
7. hangsúlyozza, hogy a tagállamok által a nők foglalkoztatási rátájának növelése terén elért haladás ellenére továbbra is fennállnak vagy erősödnek a női munkához kapcsolódó egyéb megkülönböztetések; ezért kéri a tagállamokat, hogy megfelelően hajtsák végre a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozóan a tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1975. február 10-i 75/117/EGK tanácsi irányelvet;
8. kiemeli, hogy a nők és a férfiak között a fizetés tekintetében megállapítható különbség, illetve az, hogy a nőket továbbra is alacsonyabban fizetett, a képességüknek nem megfelelő állásokba veszik fel, hátrányosan érinti a nők elengedhetetlen gazdasági függetlenségét, ami közvetlenül kihat a nők gyermekvállalással kapcsolatos döntésére;
9. hangsúlyozza, hogy a nők és a férfiak rugalmas munkaidő-beosztása, amennyiben az szabad választás és nem kényszer eredménye, elősegítheti a családi és a szakmai élet sikeres összeegyeztethetőségét, minden körülmények között minőségi, jogszerű és egyenlő díjazással járó munkát biztosítva, elkerülve ezzel a szakmai előmenetel teljes feladását vagy a részmunkaidős munkavégzést;

10. javasolja a tagállamoknak, hogy ösztönözzék a nők aktivitását, és támogassák a nők hozzáférését minőségi állásokhoz, illetve az egyenlő bánásmódot a fizetések terén;
11. hangsúlyozza, hogy annak feltételeinek megteremtése, hogy pároknak annyi gyermekük szülessen, amennyit szeretnének, az egész társadalom létezésének és fejlődésének érdeke, tekintetbe véve a születési ráták csökkenése által okozott társadalmi és gazdasági kihívásokat, ami azt jelenti, hogy támogatni kell az anyaság és az apaság intézményét;
12. határozottan kéri a tagállamokat, hogy támogassák az olyan adózási intézkedéseket, amelyek ösztönzik a születések számának emelkedését, és felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy különleges védelmet, illetve támogatást biztosítsanak a nőknek a szülés után, különösen a fiatal egyedülálló anyáknak;
13. kiemeli, hogy növekszik a meddőség, különösen a férfiak vonatkozásában, főleg a leginkább iparosodott régiókban, és hogy néhány európai államban a többek között a kémiai szennyezés által okozott meddőség a pároknak akár 15%-át is érintheti;
14. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy sok szülő szenved attól, hogy nincsen gyermeke, annak ellenére, hogy szeretne; ezért arra kéri a tagállamokat, hogy szüntessék meg az engedélyezett korhatárt azok számára, akik gyermeket szeretnének adoptálni, hogy az idősebbeket is jogilag képesnek lehessen nyilvánítani az adoptálásra, és hangsúlyozza, hogy az érettség előnyt jelenthet, ha olyan gyermek adoptálásáról van szó, akinek az első évei esetleg zaklatottak voltak;
15. felkéri a tagállamokat, hogy javítsanak a családoknak szánt megfelelő szállások rendelkezésre állásán, különös tekintettel az egyszülős családokra és az idősekre (például „generációkon átívelő projektek”) a város- és területfejlesztés keretein belül;
16. kiemeli, hogy a nők vonatkozásában a munkaidő rugalmasságának nem szabad sem a megteremtett állások minőségének, sem a felkínált gyermekfelügyeleti szolgáltatásoknak a rovására mennie, amelyek a nők szakmai kiteljesedésének a garanciái;
17. ösztönzi a tagállamokat, hogy intézkedjenek abban a tekintetben, hogy a férfiaknak nagyobb szerep jusson a családi és a szakmai élet jobb összeegyeztethetőségére irányuló politikákban, illetve az olyan struktúrákban, amelyek egyensúlyt teremthetnek a kettő között, továbbá hogy szervezzenek tudatosító kampányokat azzal a céllal, hogy egyenlőbben oszoljanak meg az otthoni és a családi feladatok a férfiak és a nők között;
18. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az állások minőségének és a munkakörnyezetnek a javítását, hogy ezzel megkönnyítsék az életen át tartó szakmai képzések bevezetését, ami lehetővé tenné a nők és a férfiak számára, hogy egyszerre tegyenek eleget családi kötelezettségeiknek és a munkaerőpiac követelményeinek;
19. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak olyan rugalmas munkahelyi intézkedésekről, amelyek összeegyeztetik a családi kötelezettséggel rendelkező férfi vagy női munkavállalók igényeit a munkaadók igényeivel, minden esetben ügyelve azonban a nők jogainak garantálására;
20. kéri a Bizottságot, hogy határozzon meg egy olyan megközelítést, amely nagyobb hangsúlyt helyez a munka humánus megszervezésére, és az innovatív rendszerekre a munkaidő és a személyzeti politika területén;

21. kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket egy, a gyermekek és más nem önálló személyek felügyeletét ellátó, jó minőségű és elérhető árú struktúra létrehozása érdekében az Európai Tanács 2002-es barcelonai ülésén megfogalmazott céloknak megfelelően, amely előírja a tagállamoknak, hogy 2010-re fogadó infrastruktúrákat kell létrehozni a 3 év és a tanköteles kor közötti gyermekek legalább 90%-a és a 3 éven aluli gyermekek legalább 33%-a számára; hangsúlyozza továbbá, hogy ezeknek az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a nők számára, hogy életritmusuknak megfelelően alakítsák ki részvételüket a munkaerőpiacon;
22. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállamban egyre többen, köztük gyermekek, esnek a szegénység áldozatául, illetve hagyják magukra őket; innovatív, főleg a gyermekekre koncentráló projektek bevezetését javasolja, különösen a szegénységgel és gondatlansággal küzdő városi övezetekben; a szülőket is ösztönzi az ezekben a projektekben való részvételre, hogy tudatosítsák a gyermekük jóléte tekintetében fennálló felelősségüket; hangsúlyozza a gyermekeknek szánt ingyenes, nagy segélytelefon-hálózatok létrehozásának jelentőségét;
23. örömmel nyugtázza, hogy a tagországok a nyílt koordináció eszközét felhasználva kicserélik egymás között pozitív gyakorlataikat; kiemeli az Európai Unió jól működő demográfiai politikát folytató tagállamainak hatékonyságát, ahol a nők nagy arányú részvétele a munkaerőpiacon már meghaladja a lisszaboni célkitűzéseket, és az Unió belül a legmagasabb születési rátákkal párosul; megjegyzi azonban, hogy az Európai Unió azon tagállamaiban, ahol a nők foglalkoztatása a legalacsonyabb szintű, a születési ráta is a legalacsonyabb; úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak tanulmányoznia kellene ezeket a politikákat, figyelembe véve a gyermekeket, illetve más, nem önálló személyeket (idősek, fogyatékkal élők) gondozó struktúrák elérhetőségét;
24. felhívja a tagállamokat, hogy a következők figyelembe vételével teremtsék meg a foglalkoztatási ráta emelkedésének feltételeit: a férfiak és nők jövedelme közötti különbség, a szabadfoglalkozásúak adózása, munkakörülmények, a nők és a férfiak közötti munkamegosztás a családban és a háztartásban, illetve a nem önálló személyek gondozásában;
25. felhívja a tagállamokat, hogy a nemek közti egyenlőség és a munka és a magánélet közti egyensúly kérdését tegyék kormányzati prioritássá;
26. hangsúlyozza, hogy a bevándorló nők jelentős szerepet játszanak a társadalmunkban, és felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el az őket megillető szerepet bevándorlási politikájukban, és biztosítsák számukra jogaikat;
27. sajnálatát fejezi ki, hogy a zöld könyv nem veszi figyelembe az egyszülős családok növekvő számát, amelyek 85%-át nők vezetik, és amelyeknek a legtöbb esetben nagyobb esélyük van az elszegényedésre, ezért különleges támogatásban kell részesíteni azokat;
28. úgy véli, hogy érdekes lenne tanulmányozni a tartásdíjak általános szintjét és folyósításuk módját az Európai Unió tagállamaiban, csakúgy, mint a nyugdíjhoz és a társadalombiztosításhoz való jog megoszlásának gyakorlatát;
29. figyelemmel kíséri azon tagállamok tapasztalatait, ahol bevezették a „garantált minimális jövedelmet”;
30. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy merítsenek ihletet a foglalkoztatáspolitikai nemi

dimenziót tartalmazó legjobb gyakorlataiból;

31. felhívja a tagállamokat, hogy alkossák meg a fizetett anyasági/apasági szabadságra gyermekszületés esetén érvényes szabályokat, és hogy támogassák a férfiak és a nők között egyenlően megosztott szülői szabadsághoz való jogot; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy harcoljanak az apasági szabadsággal kapcsolatos gazdasági, társadalmi és kulturális előítéletek ellen; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a szülői szabadságról szóló 96/34/EK irányelvet;
32. felhívja a tagállamokat, hogy rendezzék a 92/85/EGK irányelv átültetése után fennálló problémákat, és hogy gyűjtsenek ötleteket – a szociális partnerekkel együtt – a legjobb gyakorlatokból a szülési szabadság időtartamát illetően – ami tagállamoktól függően 14 és 28 hét között van –, illetve a szülési szabadság kötelező időszakával, a szabadság alatt kapott jövedelem mértékével, és az érintett munkavállalók azon jogával kapcsolatban, hogy visszatérjenek egy állásba; felhívja egyúttal a tagállamokat, hogy gyűjtsenek ötleteket a férfiak és a nők számára is juttatott szülői szabadsággal kapcsolatos legjobb gyakorlatokból;
33. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a szociális rendszerek modernizálása érdekében, különös tekintettel a nyugdíjrendszerre, hogy biztosítsák a rendszerek pénzügyi és szociális életképességét, és lehetővé tegyék a népesség előregedése hatásainak kezelését;
34. támogatja, hogy a tagállamok gyermekbarát és a demográfiai kérdésekről szóló tudatosító kampányokat szervezzenek, amelyek bemutatják mindazt az örömet és boldogságot, amit a gyermekek a szülőknek és a társadalomnak nyújtanak, és hogy tanulmányozzák a demográfiai rátát és a nők foglalkoztatását befolyásoló kulturális tényezőket;
35. javasolja a tagállamoknak, hogy olyan szociálpolitikát vezessenek be, amelynek célja az, hogy mindenki hozzáférjen az egészségi állapotától függően szükséges ellátásokhoz, főként fogyatékos, vagy az önellátás hiánya esetén;
36. ösztönzi a tagállamokat, hogy terjesszék a legjobb gyakorlatokat a tanulási nehézségek orvoslása terén (például számítógép juttatása az iskoláknak a diszlexiás tanulók részére), illetve a fogyatékkal élő gyermekeknek nyújtott segítséggel kapcsolatban;
37. azt javasolja a tagállamoknak, hogy vezessenek be a kirekesztés veszélyét megelőző politikákat, különösképpen ami az iskolai kirekesztést, vagy a lakóhely elvesztését illeti, és emlékeztet arra, hogy nagyon fontos prioritásként kezelni az összes olyan tevékenységet, amely a családi szolidaritás megőrzését célozza, különös tekintettel a gyermekek jogainak védelmére, tiszteletben tartva azonban a szülők jogait is;
38. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megerősített prioritásként kezeljék a társadalom új veszélyei elleni harcot, különös tekintettel az Internet rossz használatának a gyermekekre és serdülőkre gyakorolt veszélyeire, a kannabisz és egyéb drogok megnövekedett fogyasztására a serdülők, sőt a gyermekek által, beleértve az iskolában történő fogyasztást, a pornográf anyagok elterjedésére a fiatalok körében, illetve az erőszak terjedésére; szintén felhívja a tagállamokat, hogy terjesszék az ezeken a területeken szerzett legjobb gyakorlatokat;
39. emlékezteti a tagállamokat a 2002-es barcelonai Európai Tanácson vállalt és jóváhagyott kötelezettségeikre, miszerint eltörlik a nők és a férfiak egyenlő

munkaerőpiaci részvétele előtt álló akadályokat, és 2010-ig fogadó infrastruktúrákat vezetnek be a 3 év és a tanköteles kor közötti gyermekek számára; felhívja a tagállamokat, hogy javasoljanak hasonló célkitűzéseket az idősek és a fogyatékosok fogadására és gondozására alkalmas rendszerek kiépítésére is;

40. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a tagállamok által alkalmazott adórendszerek a demográfiára gyakorolt hatásáról;

ELJÁRÁS

Cím	A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái
Eljárás száma	2005/2147(INI)
Illetékes bizottság	EMPL
Véleménynyilvánításra felkért bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	FEMM 8.9.2005
Megerősített együttműködés	igen
A vélemény előadója A kijelölés dátuma	Edite Estrela 7.9.2005
Vizsgálat a bizottságban	28.11.2005 24.1.2006
A módosítások elfogadásának dátuma	24.1.2006
A zárószavazás eredménye	mellette: 28 ellene: 2 tartózkodás: 0
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Edit Bauer, Edite Estrela, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Gurmai Zita, Anneli Jäätteenmäki, Piia-Noora Kauppi, Urszula Krupa, Pia Elda Locatelli, Doris Pack, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Teresa Riera Madurell, Raúl Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Konrad Szymański, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Katerina Batzeli, Anna Hedh, Mary Honeyball, Elisabeth Jeggle, Karin Jöns, Christa Kläß, Kartika Tamara Liotard, Maria Martens, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Bernadette Vergnaud
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (178. cikk (2) bekezdés)	Miroslav Mikolášik

25.1.2006

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a demográfiai kihívásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról
(2005/2147(INI))

A vélemény előadója: Thomas Ulmer

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli, hogy az Európai Unió támogatni akarja a nemzetállamokat abban, hogy a keretfeltételek javítására irányuló intézkedések révén csökkentsék a szülők által kívánt gyermekszám (2,3) és a tényleges gyermekszám (1,5) közötti különbséget;
2. meglepődve tapasztalta, hogy a zöld könyv csak hozzátétőleges megjegyzéseket tesz a demográfiai változások egészségügyi politikai szempontjaival kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a népesség elöregedése miatt minőségi és mennyiségi szempontból is növekszik az egészségügyi és hosszú távú gondozási szolgáltatások iránti kereslet; meg van győződve róla, hogy az egész életen át tartó betegségmegelőzésbe történő beruházás fontos módszere annak, hogy emberi és pénzügyi szempontból megbirkózzunk a demográfiai változásokkal; hangsúlyozza, hogy minél hosszabb ideig örülhetnek az emberek egészséges életéveiknek, annál tovább tudnak aktívak maradni és dolgozni;
3. meglepődve tapasztalta, hogy a zöld könyv nem említi az új családmodellek, különösen az egyszülős családok emelkedő számát, amelyek 85%-ának élén nők állnak, és amelyek, mivel nagyobb mértékben ki vannak téve a szegénység kockázatának, nehezebben jutnak hozzá az egészségügyi ellátáshoz;
4. felhívja a figyelmet arra, hogy a nők és különösen az egyedül álló fiatal nők számára szülés után külön védelmet és támogatást kell biztosítani;
5. egyetért azzal, hogy a gazdasági növekedés csökkenő népességszaporodási mutató mellett

csak a magasabb foglalkoztatási arány, az innováció és a termelékenység növelése területén hozott intézkedések, valamint a szociális védelem korszerűsítése révén tartható fenn;

6. aggodalmát fejezi ki a tagállamokon, a régiókon és a társadalmi csoportokon belül az egészségügy területén tapasztalható különbségek miatt; hangsúlyozza, hogy az egészségügy területén tapasztalható különbségek (alacsony várható élettartam, gyakori krónikus betegségek, az életkörülmények miatti betegségek) az alacsony születési rátával és a kivándorlásokkal együtt a regionális egyenlőtlenségek további növekedéséhez és olyan ördögi körhöz vezethet, amelyből nehéz kitörni; kéri a tagállamokat, hogy tegyék közzé az egészségügy területén tapasztalható különbségeket, hogy a Bizottság segítségével a legjobb gyakorlatokat rendszeresen ki lehessen cserélni egymás között, és a problémát hatékonyan lehessen kezelni;
7. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy készítsenek és tegyenek közzé tanulmányokat az egyes tagállamokban tapasztalható demográfiai változásokról, azok okainak és rövid távon előrelátható következményeinek figyelembevételével;
8. üdvözli a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a nyitott együttműködés módszere révén, és felhívja a figyelmet a demográfiai változások skandináv országokban tapasztalható eredményes kezelésére, ahol a nők megnövekedett munkaerő-piaci részvétele a születési ráta emelkedésével párosul; úgy véli, hogy a Bizottságnak tanulmányt kellene készítenie a két jelenség közötti kapcsolat feltárása céljából;
9. olyan intézkedések elfogadására hívja fel a tagállamokat, amelyek elérhető áron jó körülményeket biztosító napközi otthonok kialakítását teszik lehetővé a gyermekek és egyéb eltartott személyek részére, ami hozzájárul a munkahely és a családi élet összeegyeztetéséhez;
10. bírálja azt a zöld könyvben foglalt és átgondolatlan feltételezést, hogy a népesség csökkenése kizárólag negatív következményekkel járhat a fennálló társadalmi rendszerre; ezért kéri az alábbi kérdések figyelembevételét:
  - a) Mennyiben lehet megakadályozni a népesség csökkenésének negatív következményeit az innováció, a magasabb foglalkoztatási arány, valamint a szociális védelem korszerűsítése révén?
  - b) Lehetnek-e pozitív szempontjai is a népesség csökkenésének? Például a környezetvédelemmel, a közlekedési szennyezettséggel, a területkihasználással stb. kapcsolatos kérdések területén.
  - c) Ki lehet-e dolgozni egyfajta „Pareto-optimumot” az európai népesség hosszú távú optimális nagyságára?
11. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki forgatókönyveket az idősebb polgárok egyre növekvő csoportjának társadalmi integrációjára, valamint azok megváltozott igényeinek kielégítésére;
12. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek kampányokat az Európai Uniót

érintő demográfiai kérdésekkel kapcsolatban, amelyek tudatosítják a lakosságban az alacsony születési ráta hátrányos következményeit, különösen a gazdasági növekedésre és a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságára nézve.

ELJÁRÁS

Cím	A demográfiai kihívásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról
Hivatkozások	2005/2147(INI)
Illetékes bizottság	EMPL
Véleménynyilvánításra felkért bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ENVI 12.7.2005
A vélemény előadója A kijelölés dátuma	Thomas Ulmer 12.7.2005
Vizsgálat a bizottságban	28.11.2005 24.1.2006
Az elfogadás dátuma	24.1.2006
A zárószavazás eredménye	+: 37 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Frederika Brepoels, Dorette Corbey, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Marie Anne Isler Béguin, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Dimitrios Papadimoulis, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Guido Sacconi, Karin Scheele, Carl Schlyter, Richard Seeber, Jonas Sjöstedt, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jutta D. Haug, Jolanta Dičkutė, Ria Oomen-Ruijten, Renate Sommer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	

ELJÁRÁS

Cím	A demográfiai változásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról	
Eljárás száma	2005/2147(INI)	
Jogalap (Eljárási Szabályzat)	45. cikk	
Illetékes bizottság Az engedélyezés plenáris ülésen való bejelentésének dátuma	EMPL 8.9.2005	
Véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) Az ülésen való bejelentés dátuma	FEMM 8.9.2005	DEVE 8.9.2005
Nem nyilvánított véleményt A határozat dátuma		
Megerősített együttműködés A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	igen 8.9.2005	
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Philip Bushill-Matthews 20.4.2005	
Korábbi előadó(k)		
Vizsgálat a bizottságban	26.1.2006	21.2.2006
Az elfogadás dátuma	22.2.2006	
A zárószavazás eredménye	melléte:	34
	ellene:	6
	tartózkodás:	0
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnock, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ona Juknevičienė, Sepp Kusstatscher, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Ana Mato Adrover, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Óry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Gabriele Zimmer.	
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Elspeth Attwooll, Edit Bauer, Mihael Brejc, Agnes Schierhuber, Elisabeth Schroedter.	
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (178. cikk (2) bekezdés)		
A benyújtás dátuma - A[6]	24.2.2006	A6-0041/2006